

# Scouting

Checkmate Zaterdag 13-02-2016

Een belangrijk taak van professionele schaakcoaches betreft het herkennen van potentiële toppers. In dit verslag wordt (naast natuurlijk het verslaan van de belangrijke wraakmatch tegen Checkmate, de tegenstander die ons verleden jaar met faire middelen de titel ontnam) deze thematiek belicht. Daarbij dient vooraf de kanttekening geplaatst te worden dat talentherkenning niet volstaat. Eigenlijk begint het echte werk dan pas. De talenten moeten ontwikkeld worden. Daartoe moeten ze verleid worden hun gehele leven aan een allesomvattende kampioenspoging te verspillen (die immers meestal mislukt). Hierbij mogen zowel positieve (grote eer ende rijkdom) als negatieve (strafkamp) aangewend worden. U leest het al, Ik heb me tav dit terrein laten inspireren door de Russische school. Aldaar weten/wisten ze met belangrijke scout-programma's alreeds op basisscholen talenten te herkennen, die daarna via alle mogelijke methoden (fysiek geweld, gevangenneming van gezinsleden, dreiging met amputatie van belangrijke lichaamsdelen, verbanning naar Siberië, etc...) verleid werden hun leven aan de topsport in het kader van aantoning Ruslands superioriteit te wijden. En als het talent net niet volstaat is het geen schande wat te helpen bij de ontwikkeling ervan. Dat kan mbv diverse chemicaliën, maar ook psychologische middelen mogen aangewend worden. In geval van schaken is de kracht van parapsychologie niet te overschatten.

Ok, ik dwaal af, Talentherkenning, dat is waar het hier om gaat.

Met de moderne wetenschap kunnen we aan de genen reeds aflezen waar de talenten zitten. We weten zelfs ruim voor de geboorte of iemand lang (Basketbal?, Hogerspringen?), sterk (Gewichtheffen?, Boksen?), snel (Hardlopen?), lenig (Turnen?) danwel slim (Denksport?) wordt. Wij zijn daar goed in, want, zoals ik in een vorig verslag uitgebreid heb behandeld, de Nederlanders zijn kampioen natuurmanipulatie. Het is geen toeval dat wij de langsten zijn. Dat hebben ze vanuit Wageningen geregeld. Echt, als het aan Wageningen lag, wonnen we alles. Maar ja, dan gaat het opvallen. Dan krijg je gezeur. Dus maar een beetje onder de radar rondrommelen. Voorlopig alleen maar de lengte maximaliseren. Dan zien we daarna wel verder.

Ok, ik dwaal wederom af. We hadden het over Talentherkenning.

Maar waarom de genen bekijken? Je kunt immers ook de ouders bekijken. Die zijn er al eerder. En vaak geven die hun talenten (danwel het ontbreken daarvan) door aan hun nageslacht. Zo werkt dat toch? Ja, die methode werkt ook.

*(Zei niet ooit Brigitte Bardot (wel mooi, maar niet zo slim) tegen Albert Einstein (wel slim, maar niet zo mooi) dat ze samen een kind moesten maken. Dat zou dan zowel mooi als slim zijn. Stom genoeg (even een minder momentje) antwoordde Albert dat de kans op dom en lelijk net zo groot was als de kans op slim en mooi, dus ze zagen er maar van af.)*

Maar je kunt niet uitsluiten dat iemand talenten heeft die nooit tot wasdom zijn gekomen en desalniettemin in het nageslacht verborgen zitten. Genenonderzoek is een betrouwbaarder aanpak. Daarvoor beschikt de schaakvereniging Waalwijk echter niet over de benodigde middelen. En zou vermoedelijk de lokale bevolking niet vrijwillig aan deelnemen.

Alhoewel, dat valt nog te betwijfelen. Je kunt met een beetje handig manipuleren mensen zo'n beetje ALLES laten doen. De geschiedenisboeken staan vol met illustrerende voorbeelden. Mensen zijn als schapen. Ze lopen achter de voorste aan. En als je dus de voorste een bepaalde richting op krijgt, gaat echt de rest erachteraan. Als lemmingen de klif af. Er zijn er maar weinig die autonoom een eigen mening vormen danwel richting kiezen. En dat is maar goed ook, want dit zijn natuurlijk de onbegrepenen en de dissidenten. Ze eindigen meestal in het gevang danwel in ernstige armoede en nare psychologische omstandigheden. Ook hier zou ik tal van illustrerende voorbeelden kunnen noemen, maar

Ik dwaal nogmaals af. Talentenherkennen, daar moeten we het over hebben.

Als genenonderzoek niet kan dan moeten we andere methodes aanwenden. Al lang weten wij dat schaaktalenten gekarakteriseerd worden door een mentale verstrooidheid die vanouds aan professoren werd toegeschreven. Een algemene praktisch onhandigheid in zowel sociale als technische aangelegenheden helpt. Het vermogen zich op een aspect te focussen en daardoor dus alle andere aspecten te negeren, is absoluut noodzakelijk. Overigens is dat nog geen garantie. En ook is het niet zo dat het ontbreken van deze elementen tot slechte spelers leidt. Ik mag graag mezelf nemen om het tegendeel te bewijzen.

*(Dit gezegd hebbende is de volgende anekdote veelzeggend. Ooit, diep geconcentreerd bezig met een partij, overkwam het mij dat ik in Hotel Waalwijk bij het koffie voorzien van toeslagstoffen, de melk ..... in de suikerpot goot. Beetje gênant dus snel weglopen (mijn standaardreactie op dit soort incidentjes) voorkwam gezichtsverlies (das nu weer wel sociaal handig, toch??). Dat U weet waar die witte suikerdrab aan te wijten viel).*

Laat mij U vertellen via welk voorval ik volgens deze redenering overtuigd ben geraakt van het absolute toptalent van de in ons eerste team debuterende Ralph Schraven.

Ruim van te voren had ik mailsgewijs aan iedereen verzocht zaterdag de 12<sup>de</sup> te reserveren voor de uiterst belangrijke wraakmatch tegen Checkmate. Inderdaad, slimmerds, zaterdag de 12<sup>de</sup> bestond niet. Het moest natuurlijk de 13<sup>de</sup> zijn. Een karakteristiek foutje van een schaaktalent!. Door menigeen werd ik erop gewezen dat het gerust geen 24 uur zou kosten Weert te bereiken (overigens hebben ze er in het voorgaande jaar in mijner afwezigheid overigens wel een uur langer ivm file over gedaan en werd de doomsmatch dus pas tegen 14:00 gestart!!). Hahaha, leuke grap, klein slordigheidje mijnerzijds. Snapt iedereen natuurlijk ook wel. Behalve schaaktalenten.... Vrijdagmiddag gaf ik zo tegen 15:00 de resterende logistieke details door, waarvan tav Ralph de essentie was dat ik hem zo rond (wat in de praktijk betekent: een kwartier na) twaalf op zou pikken. In deze mail verpakte ik tevens aan Ralph de melding dat ik van hem nog geen bevestiging van deelname had gehad. Binnen secondes kwam zijn

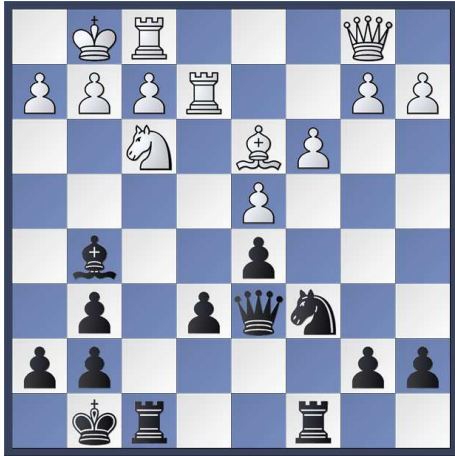
reactie: Hij stond **reeds 3 uur te wachten** en vroeg zich af hoe wij dit gat in onze opstelling hadden gevuld?!?!??

Toen ik hem vertelde van mijn datumfoutje, gaf hij aan TOEN pas te begrijpen waar die grappenmakers op hadden gedoeld. Kijk, daar etaleert zich het supertalent. En dan gewoon blijven staan wachten. Fantastisch. Echt als ik niet een dag te vroeg had gefout, maar een dag te laat, dan had hij de rest van zijn leven hebben staan wachten. Briljant talent, dat is onmiddellijk duidelijk. Daar gaan we in de toekomst allemaal van verliezen, daar valt met geen macht aan te ontkomen.

Naast verstrooidheid en sociale onhandigheid kan je aan iemands uiterlijk natuurlijk ook makkelijk schaaktalent herkennen. (Vroeger wist men toekomstige criminelen te herkennen aan de stand der oren, en de omvang van de wenkbrauw. Echt, serieus, als zwaarbebrauwde, groot-beoorde zat je al bijna in het gevang voordat je zelfs nog maar niets gedaan had. Maar ja, toen wist men ook dat hekserij slechts met de brandstapel viel te bestrijden. En dat verdrinken de enige manier was om te bewijzen dat je GEEN heks was. Immers, heksen konden niet verdrinken?) Topschakers zijn notoir lelijk. Hoe lelijker hoe beter. Een Lineair verband. Nu ben ik zelf geen expert op het gebied van mannelijk schoon (en vrouwen (die dat meestentijds wel zijn en waar ik natuurlijk wel veel verstand van heb) kunnen zoals reeds lang geleden oa door GM Donner aangetoond, helemaal niet schaken) , maar alle drie mijn dochters hebben mij bevestigd dat de huidige wereldtop (Carlsen voorop) het aanzien niet waard is. Giri wordt nog te pruimen geacht, hetgeen mijn gevoel dat hij geen echt talent is, maar meer door hard werken zijn huidige niveau verdedigt, bevestigt. Ooit zijn mijn drie dochters te Waalwijk op bezoek geweest bij een door onze vereniging georganiseerd schaaktoernooi. Ze hebben nog steeds nachtmerries over de verzamelde lelijkheid die ze daar volgens hun zeggen, aantreffen. En het is dan ook volkomen logisch dat de meeste aanwezigen in hun dromen nog steeds spannende herinneringen hebben aan hetzelfde bezoek.

En alwaar ik dus ook al uitzondering was tav het ontbreken van eerder genoemde talent-kwalificaties geldt dus ook dat ik tav het uiterlijk een uitzondering ben. Ik ben een der weinigen die niet sociaal onhandig, niet verstrooid, en niet lelijk is, maar wel degelijk beschik over schaaktalent (alle kwalificaties volledig voor eigen rekening!!)

Ralph daarentegen (nogmaals, over uiterlijk oordeel ik niet, daar heb ik experts voor thuis, maar die kennen Ralph natuurlijk niet) is absoluut topmateriaal. Laat ik U maar eens laten zien wat hij te Weert presteerde:



Toll – Schraven

20z

Na een voorzichtige aanlooffase zijn we alhier aangeland. Nog niet veel aan de hand. Zwarts looper staat aangevallen, dus daar moet Ralph wat mee. 20: ... Lf6 is een optie. Kan je daarna hangende e-pion opspelen, etc.. Nog niet veel aan de hand. Maar hier blijkt de aard van het ongeduldige talent. Via 20: .. Tf3 (!!)

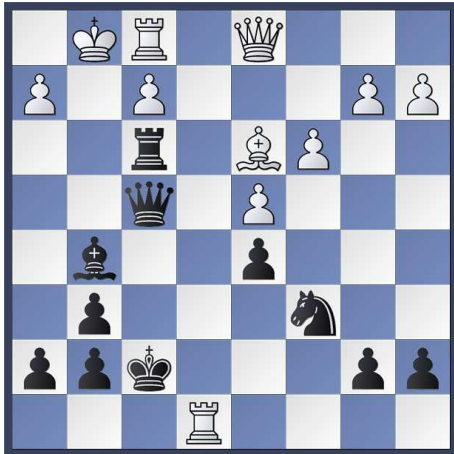
wordt het spel gemaakt. Mijn programma geeft 0,3 voor wit, maar geef mij maar zwart. Na natuurlijk 21: gf zijn Lf4 of De7 de door Fritz aanbevolen voortzettingen. Iets over de zwarte velden tegen de witte koning? Ralph besluit: 21: .... Tf8; gevolgd door 22: Dd1 Tf3 waarna we hier zijn en we al een pion voor de kwal hebben.



Toll – Schraven

23w

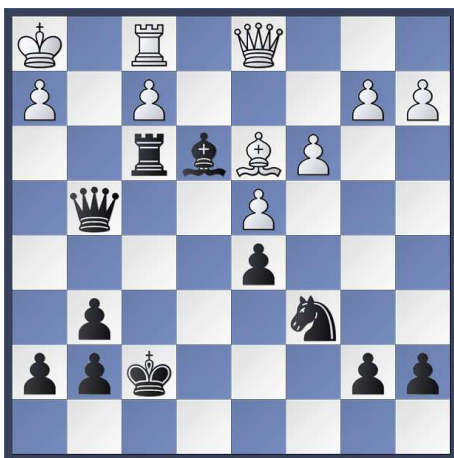
Die leveren we echter onmiddellijk in, want via 23: Te6(!) blijkt de gedachte achter Dd1. Weet niet of Ralph dit had zien aankomen, maar vanzelfsprekend gaf hij geen krimp (trouwens, het is nog niet zo makkelijk krimpen te geven.....). Via 23: ... Df4; 24: Te8 Kf7 zijn we hier aangeland.



Toll – Schraven

25w

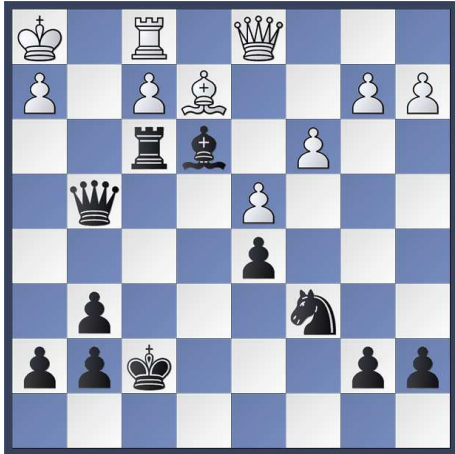
Nu kan de witte met een rustige zet als 25: De2 met minimaal tegenaanval een +1,8 of zoiets realiseren. Hij vindt zwarts aanval echter gevaarlijker dan wits aanval en besluit via 25: Te3 te verdedigen. Kijk, dat is maar zelden een goede gedachte. Aanvallen is verdedigen enzovoorts. Dat begrijpt Ralph goed. Vandaar dat hij met 25:.. Dg4; 26: Kh1 Le3 de volgende stelling bereikt, waarin hij toch echt een kwal teruggewonnen heeft en het materiaal gelijk staat. Uitgaande van 27: fe is de zwarte structuur wat minder, maar daarentegen blijven er dames op het bord en is er dus altijd aanvalsspel. Bovendien heeft zwart een potentiële vrijpion op de koningsvleugel. Kan nog van alles worden.



Toll – Schraven

27w

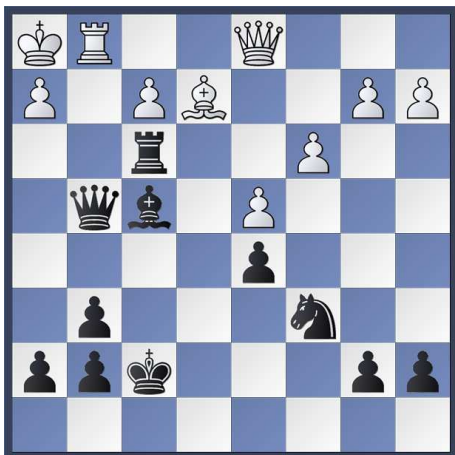
Via 27: Le2 maakt hij het snode plan achter zijn kwaliteitsoffer op e3 bekend. Nu ziet het er toch echt beroerd uit voor zwart toch?



Toll – Schraven

27z

Toren valt en wit blijft dus een echte kwal voor en heeft nog steeds een fijne structuur. Nu staat het wonderkind op. Echt, ik weet het me nog goed te herinneren. Ik was erbij namelijk. Ralph stond op, maar pas nadat hij 27: ... Lf4 met mataanval op h2 had gespeeld. Oei, die had zelfs ik niet zien komen. Daar moest wit even van bijkomen. Wat te doen? Torenpak leidt onherroepelijk tot mat op h2. Lang nadenken is overbodig. Er is maar een optie. Via Tg1 de toren naar g2 spelen, toch?



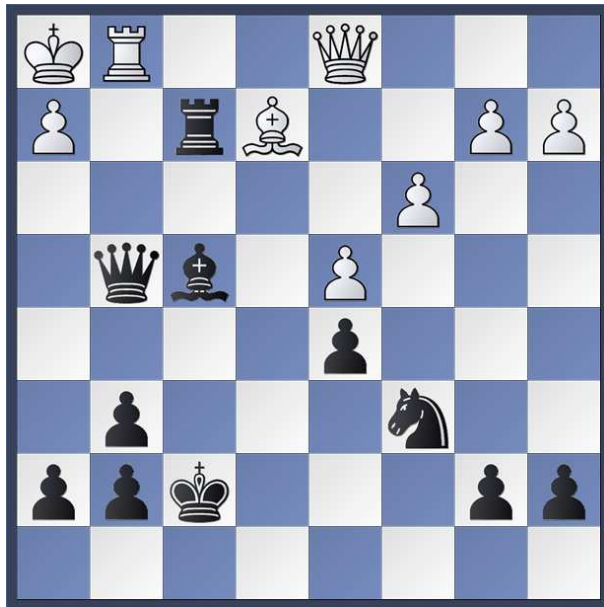
Toll – Schraven

28z

Kijk, zo zien we het spel graag gespeeld worden. Zet per zet wisselen de kansen. De ernstig rustige aanloop de eerste 20 zetten (stukje ontwikkelen, pionnetje rechtzetten, rokeren, echt, alles zo uit de boekjes) dient slechts als voorspel voor het vuurwerk waar wij als publiek van genieten. ER WORDT GESCHAAKT!!

Nu is Ralph aan zet. Dat kan toch niet moeilijk zijn. Natuurlijk onmiddellijk 28: .. Dh4!! Daar was het toch allemaal om begonnen? Wat kan wit doen? Tg2? Dan Tf2. Tg3? Dan Tf2. In ALLE gevallen wint zwart lachend!! Prachtig spel, knap gedaan. De getalenteerde debutant wint een prachtpot op het hoogste podium.

Maar nee, zo werkt schaken niet. Ralph ziet nog betere mogelijkheden. We weten het allemaal. Niks gevaarlijkers dan een gewonnen stelling. Hij verwisselt de volgorde en speelt 28: Tf2 (??) de zet die op zet 29 wint verliest op zet 28.



Toll – Schraven

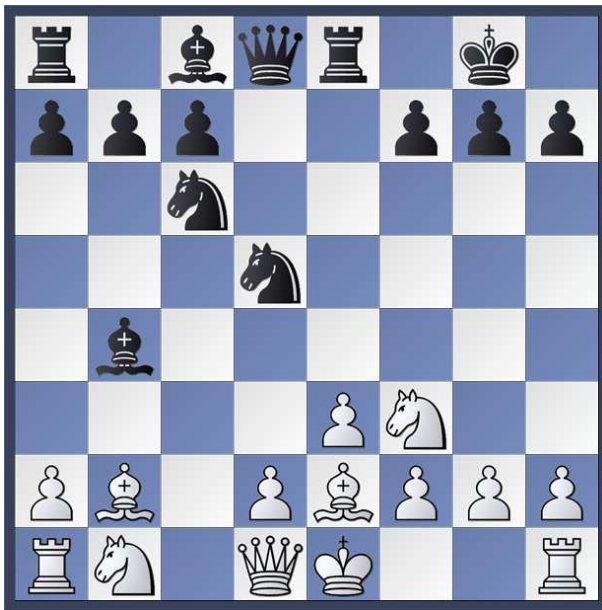
29w

Want natuurlijk wordt via 29: Tg4 de dame gegrepen en is Th2 geen mat vanwege Kg1. Ouch, Oei, Oefff, Aaahhh, Arghhhh, etc..etc... Ervaren rotten als wijzelve weten dat Ralph hier de hardste en belangrijkste les der schakers krijgt. Je hebt pas gewonnen als je gewonnen hebt. En zolang dat niet zo is, kan je het echt nog net zo makkelijk verliezen. Echt, ik weer er vreselijk veel van (er zijn weinig schakers die zo goed slecht kunnen schaken als ik in gewonnen stellingen), JE MOET DE FOCUS HOUDEN. BLIJVEN REKENEN, BLIJVEN CONTROLEREN en vooral: COOOOOOL blijven.

Maakt niet uit, Ralph. Het talent (dat reeds herkend was) heeft zich geëtaleerd. Je hebt alles om een topper te worden. Wegslikken en doorgaan zo, dat volstaat om het talent dat je duidelijk bezit, tot wasdom te brengen!!

Nico speelt dit seizoen voor het eerste, maar moet nog duidelijk wennen aan het niveau. Met 0,5 uit 5 stelt hij iedereen en met name zichzelf teleur. Iedereen weet dat Nico fantastisch kan schaken. Vooral als hij ervoor gaat zitten. Als hij er zin in heeft. Hij heeft echt rondomlang uitstekende stellingen gehad die hij daarna de plee door trok. Pech of zoiets?? Wie zal het zeggen?

Onderstaande stelling is hem niet onbekend. Ik heb (met zwart) deze positie al menigmaal bewerkstelligd. We kunnen rustig stellen dat het een Pol-Sinnige Tabliya (heet dat zo, zo'n stelling vanwaaraf het pas begint, we lezen het allemaal in elk schaakboek, maar die heb ik nu even niet bij de hand).

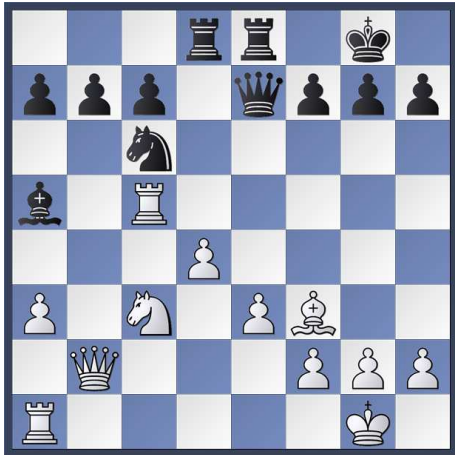


Pol – van Alphen

9z

Voor mij is dit gesneden koek ende kinderlijk eenvoudig. Huppa, 9: ... Te3; 10: fe Pe3; 11: D(ergens) Pg2; 12: K(ergens) enzovoorts. U begrijpt, ik geef hier wat vage beelden, want Nico leest mee. Hij was al bang dat zwart inderdaad dit torenoffer zou spelen, want dan zou hij zijn voorbereidingen tegen mij moeten prijsgeven. In de 28 (of zoiets) partijen die wij dit onderling speelden won ik soms, maar soms ook niet. Nico won ook soms, maar ook wel eens niet. Remise werd het maar zelden. Meer kan ik er hier natuurlijk niet over zeggen. Het zal allemaal vanzelf bekend worden. De tijd gaat het (en dan met name Nico en mij) leren. Wel wil ik kwijt dat het torenoffer niet correct is. Maar ik denk niet dat Nico weet waarom. Dus ik zou het maar zo nog een keer kunnen spelen. Maar misschien ook niet, want echt, de zwarte stelling is zelfs zonder dat torenoffer prima. Vandaar dat het gespeelde 9: ... Le6 ook een mogelijkheid is. Na een aantal zetten ontstaat (zover als ik mij herinner) op zet 18 (of zo ongeveer) de volgende stelling met zwart aan zet. Naast het opmerkelijke karakter van de stelling is ook het tijdsverbruik opzienbarend. Zwart heeft namelijk al bijna al zijn tijd opverbruikt. Zijn laatste 12 zetten (op zet 28 dus) moest hij in 12 secondes volbrengen, want motorisch al niet eenvoudig is. Maar zo ver zijn we nu nog niet.



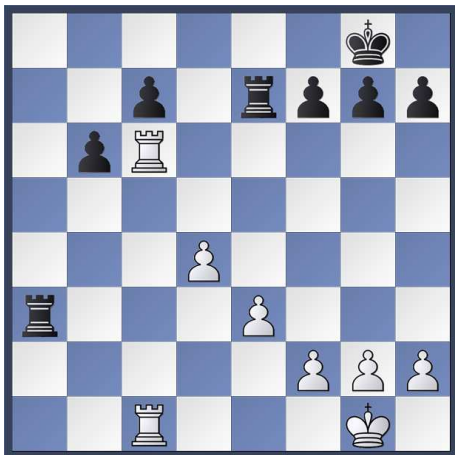


Pol – van Alphen

18z

Nico, even voor de duidelijkheid, mochten we dit een keertje intern zo krijgen, weest ervan overtuigd. Ik zal niet aarzelen en onmiddellijk alsnog torenofferen op d4!! En dan maar eens zien hoe je van de schrik bekomt!! Dit gezegd hebbende weet ik natuurlijk ook wel dat Nico dit inmiddels al weet. Ter overvloed heeft hij het zelf in zijn email aan me aangereikt. Ik zal dus iets anders verzinnen, Nico (of niet??!!).

Wederom echter doet Raimund het niet. Via 18: .. Lb6 (ook niks mis mee!!) wordt verdergespeeld. En na zo nog wat ruilzetten ontstaat de stelling die ontstond



Pol – van Alphen

27w

Kijk, en dan blijkt die Pol toch slimmer dan hij zich voordeet. Iedereen (en daarmee doel ik natuurlijk met name op mezelf) pakt a tempo c7 en verliest. Dat was nu precies de reden waarom Raimund die toren op de a-lijn had staan. De Pol doet dat dus niet, nee, hij neemt 27: Tb6 (!!)

met een tegenmatachterpalendreiging. Ah, das mooi, Niek, dat is nu precies het soort zetten die partijen winnen.

Met 27: .. f6; 28: Tb7 Kf8 weet Nico dat hij na 29: g3 dat c pionnetje ook nog wel krijgt. Een mooie winst waar hij ook echt wel een keertje recht op had.

Van mijn eigen partij wil ik voor de afwisseling eens niet zo veel zeggen. Niet dat hij niet mooi of presenteerbaar was. Maar meer omdat er zo veel over de anderen te vertellen is. Een moment is daarentegen wel memorabel. In onderstaande stelling (weet niet eens meer precies hoe ver we al waren, zet of 20 of zoiets??) ging ik toch stevig de mist in.



Sinnige Pol – Cluyts

20w??

Natuurlijk niet omdat ik het offer op f5 niet zag of niet speelde. Nee, dat soort zetten kan je mij wel laten spelen. Vooral nadat ik zag dat na een later Le4 ruil zwart met d-pion moest terugslaan, waarna ik allerlei sexy wendingen over had. Maar omdat ik ruim 10 minuten nadacht met welk paard de festiviteiten aan te vangen???? Maakt natuurlijk niks uit. Ze gaan er echt wel beide vanaf. U begrijpt, na niet al te veel verdere wendingen gaf de Belgische International zich gewonnen.

Op bord 2 waren we getuigen van een vreemde partij. Dat begon al vrij snel. In een onorthodoxe opening zijn we na 4 zetten hier aangekomen. Om redenen mij onduidelijk oordeelt Fritz (weliswaar maar 11.) dat zwart een half puntje beter staat??



Briels – Schreurs

5w

Ja, zeg daar maar eens wat van. Die stelling vind je niet zo snel in de openingsmanualen. Via 5: c3 d4; 6: Pf3 Pge7; 7: c4 Lg4; 8: Pa3 Pf5 zijn we hier. Volgens Fritz staat het al circa +1 voor zwart, maar vraag me liever niet waarom.



Briels – Schreurs

9w

Raymond (dit itt Raimund van bord 7; Ze zoeken nog naar een Raimond en een Raymund!!) besluit via 9: Pc2 zijn paardpositie te verbeteren. Die hij in onderstaande positie overeenkomstig weer terug

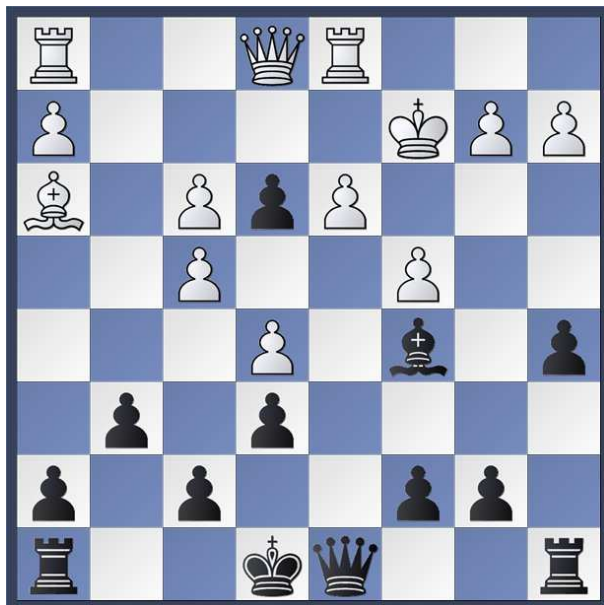
verslechtert (!!). Maar daar waren wel 9: ... Ph4; 10: De2 Lf3; 11: gf Pb4 aan voorafgegaan.  
 Spiegelsymmetrisch zet Wilbert zijn paard ook maar weer terug op f5.



Briels – Schreurs

13w

Na dus: 12: Pa3 Pf5 wordt 13: Ld2 g6; 14: Kd1 a5; 15 Pc2 (ja waarom niet, het heen en weer krijgt hij ervan!!) Pc2; 16 Kc2 Lc5 17: Lh3 Pe3; 18: Le3 de; 19: De1 bevinden we ons in de onderstaande stelling



Briels – Schreurs

19z

Ja, dat ziet er toch wel erg goed uit voor zwart, toch? Die e-pion blijft maar irriteren, en de zwarte zwartveldige is dramatisch veel sterker dan de witte witveldige. Wilbert voert met 19: ... Dd4 de druk op

Waarna via 20: Dc3 e2; 21: De1 De3 de volgende zo goed als gewonnen stelling ontstaat.

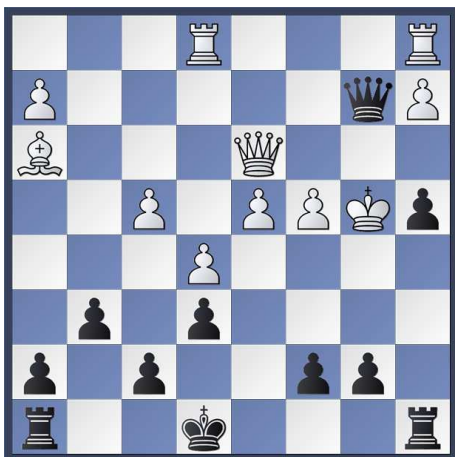


Briels – Schreurs

22w

Raymond probeert nog via 22: Dd2 Df3; 23: d4 Lb4; 24: Dd3 Df2 aan de druk te ontsnappen, maar dan geeft hij maar op.

Vermeldenswaardig is nog het mooie matbeeld dat ontstaan zou hebben als hij nu 25: Kb3 zou spelen. Dan zou Wilbert hebben moeten inzien dat na 24: ... a4; 25: Kb4 e1D; 26: The1 Db2 de volgende stelling met ernstige witproblemen het gevolg zou zijn.



Briels – Schreurs

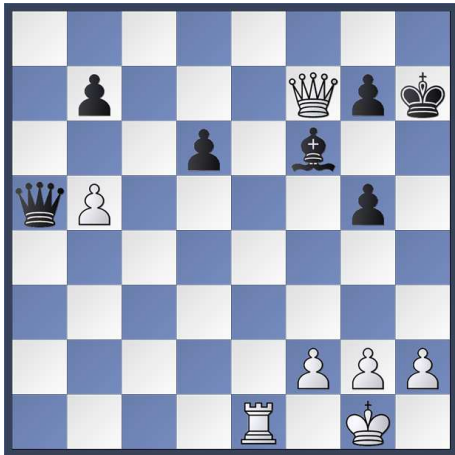
ANALYSE

Een vreemde pot, met toch wel een duidelijke zwartwinst.



opmerkelijke zaak want we hadden reeds 4 punten, dus aannemen was matchwinnend. Nog opmerkelijker was Feikes afwijzing, dit door het spelen van een inderdaad mooie zet: 34: Tc8.

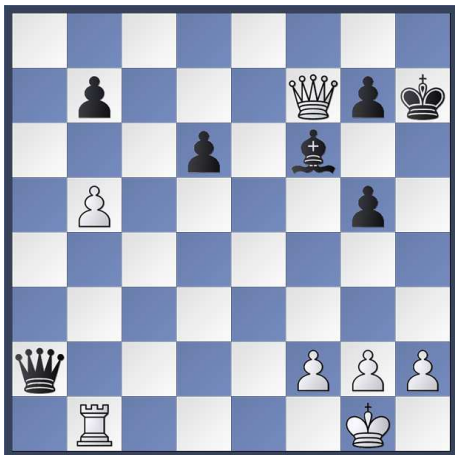
Opmerkelijkekerker was zijn latere verklaring dat hij het hele voorstel niet gehoord had!! Hij zou in het kader van teambelang onmiddellijk geaccepteerd hebben. En dit zou zonder meer terecht zijn, want als Eric na 28: Tc8 voortzet met iets als 28: ... Da5 staat het volkomen gelijk. Maar Eric, in duidelijke verwarring gebracht, speelt 34: ... Kh6, hetgeen Feike weer in verwarring brengt. Natuurlijk moet hij nu iets als De4 (SCHAAK) spelen en dan rustig de dame vatten. Maar de verwarde Feike doet: 35: Td8(??) Dd8; 36: Df7 Lf6; 37: Te1 Da5 en gaat wederom zwaar de mist in.



Liefrink - Schouten

38w

Ben ik nu helemaal gek of is 38: Dh5 gevolgd door Te8 geen mat??? Dat vind Feike klaarblijkelijk te eenvoudig, want via Tb1 (hij moet tenslotte b5 dekken??) geeft hij Eric de gelegenheid om via 38: ... Da2 (??)



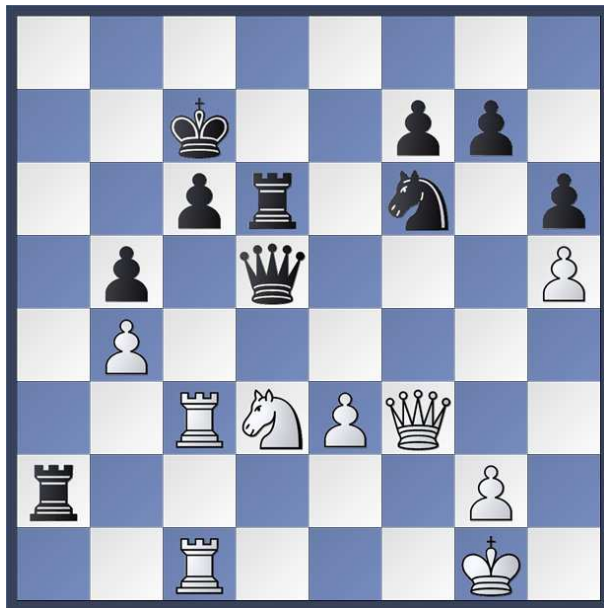
Liefrink - Schouten

39w

## ZIJN DAME IN TE LEVEREN.

Een opmerkelijk slot aan een opmerkelijke partij. En dan te weten dat deze partij de matchbesliser was. OK, later won Sander via een even opmerkelijk slot waarin zijn tegenstander in 2 zetten evenzovele stukken weggaf, maar toch.

En als U al denkt dat het zo wel weer genoeg is, wil ik U toch nog even verrassen met het slot van de laatste partij, waarin Remco Dirk Bergmans bespeelt en zijn herhaaldelijke remise-voorstel (overigens in goed overleg) afwijst.



Sprangers - Bergmans

43w

In deze stelling besluit Remco de druk op Kc7 nog wat op te voeren met Df4(????). Dg3 was een belangrijk betere uitvoering van hetzelfde uitstekende plan!!). Goed plan, ware het niet dat Dg2 mat en uit is.

En zo kon het wezen dat Checkmate met winst op Ralph (met mazzel) en Rob (dat was wel terecht, geloof ik) en Remco (dat had natuurlijk remise moeten blijven) nog niet mocht mopperen ondanks de 5-3 eindstand. Laat dit onze wraak op verleden jaar zijn!!). En laat iedereen lezen dat als je de Waalwijkse Schaakvereniging pijn doet, dat je daarvoor de rekening gepresenteerd krijgt.

Hopende hiermede alle toekomstige tegenstanders vrees ende angst in te boezemen, verblijf ik:

HanS